

РЕШЕНИЕ

№ 9023

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в публично заседание на 02.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12326** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Й. Й./О. О., [дата на раждане] гражданин на Република Т. с паспорт № U25737981, чрез адв. А. Т., против Заповед с рег. № 513з-13413 от 12.11.2025г., издадена от за началник на отдел „Миграция” при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), главен инспектор С. С., с която на жалбоподателя е отказано предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б., във връзка с установено обстоятелство, че не отговаря на условията за пребиваване по чл. 24в, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република Б., а именно не е студент редовна форма на обучение.

С жалбата се иска съдът да отмени Заповед № 513з-13413 от 12.11.2025г., издадена от за началник на отдел „Миграция” при СДВР, тъй като Й. Й. е приет като студент редовна форма на обучение в учебното заведение.

В съдебно заседание жалбоподателят Й. Й., редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Т. с приложено по делото пълномощно. Моли съда да бъде отменена оспорената заповед. Представя удостоверение с изх. № 04.04 З от 16.02.2026г. на Стопанска академия „Д. А. Ц.“ – С.. Ответникът - началник на отдел „Миграция” при Столична дирекция на вътрешните работи - редовно призован, не изпраща представител. Приложени са писмени бележки от процесуалния представител на ответника с изложени аргументи за неоснователност и недоказаност на жалбата, а оспореният акт правилен и законосъобразен издаден в съответствие с материалния закон и при липса на процесуални нарушения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не се представлява, не взема становище по

основателността на жалбата.

Съдът, като прецени становищата на страните, доказателствата по делото, направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

На 08.10.2025г. в отдел „Миграция“ при СДВР е подадено заявление от Й. Й., [дата на раждане] гражданин на Република Т. с вх. № 202256 за предоставяне право на продължително пребиваване в Република Б. на осн. чл. 24В, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б.. Към заявлението от жалбоподателя са били приложени документи: 1) копие на страница със снимка на паспорт № U25737981, валиден до 28.12.2026г.; 2) копие на визов стикер тип „D“ с № BGR007294170, издаден на 11.04.2025г. в [населено място], Т., валиден до 11.10.2025г.; 3) удостоверение с рег. № 04-11-40 от 23.01.2025г., издадено от Министерство на образованието и науките, в което е посочено, че Й. е приет в „Колеж по мениджмънт, търговия и маркетинг“ - [населено място]; 4) свидетелство за съдимост, издадено от държавата по произход, ведно прикачено с превод на български език; 5) декларация за осигурено жилище на адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 11; 6) копие на нотариален акт с № 131, Т. I-1, рег. № 1803, дело № 119/2011г.; 7) копие на договор за наем от дата 20.05.2025г.; 8) удостоверение издадено от българска банкова институция за наличие на финансови средства; 9) полица за медицинска застраховка валидна до 07.10.2026г.

На 21.10.2025г. е изпратено писмо във връзка с депозираното заявление до жалбоподателя с което е бил уведомен, че срока за разглеждане на заявлението е удължен с един месец и в 14 дневен срок трябва да представи необходимите документи и информация изискуеми по ЗЧРБ и Правилника за прилагане на закона за чужденците в Република Б. /ППЗЧРБ/ в отдел „Миграция“ при СДВР, а именно: уверение от ВУЗ за редовна форма на обучение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година. Като изрично е указано, че съгласно чл. 24В, ал. 16 от ЗЧРБ, в случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане. Уверение от Стопанска академия „Д. А. Ц.“ - [населено място], с рег. № 633 от 09.10.2025г. е представено допълнително на 23.10.2025г., в което се сочи, че жалбоподателя е записан като студент, но дистанционна форма на обучение.

По повод подаденото от жалбоподателя заявление за издаване на разрешение за придобиване право на продължително пребиваване е извършена проверка на декларирания адрес от лицето, който е [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 11 собственост на И. И. Т.. Видно от докладната записка рег. № 513р-118961 от 06.11.2025 г. са изнесени данни за извършената проверка на адреса, на който чужденец е заявил, че ще пребивава и са снети сведения от съседите като старшият полицай на място не е установил никого. При разговор със съсед от ап. 16 е заявил, че на адреса живеят чужди граждани, но не ги познава, а бившият домоуправителят на сградата Н. В. от ап. 10 е посочил, че не познава Й. Й., но го е виждал на адреса заедно с по-възрастни мъж и жена, но не ги познава.

От справка в автоматизираната информационна система (АИС) на МВР е установено, че Й. Й. има две влизания в страната, като последно е влязъл на 28.07.2025г. и от тогава няма регистрирано напускане.

Със становище рег. № 513р-120215 от 11.11.2025г. е предложено да бъде отказано издаването на разрешение за продължително пребиваване в Република Б. на жалбоподателя.

На 13.11.2025г. жалбоподателят се е запознал със Заповед рег. № 513з-13413 от 12.11.2025г., издадена от за началник на отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, в присъствието на преводач относно подадено от него заявление с вх. № 202256 от 08.10.2025г. в

отдел „Миграция“ за предоставяне право на продължително пребиваване на основание чл. 24В, ал., 1 т. 1 от ЗЧРБ.

Със заповедта му е отказано предоставяне на право за продължително пребиваване в Република Б. от за началник на отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, във връзка с установено обстоятелство, че жалбоподателя не отговаря на условията за пребиваване по чл. 24В, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, тъй като не е редовен студент по смисъла на Закона за Висшето образование. Изложено е, че в хода на разглеждане на заявлението Й. Й. е представил уверение от Стопанска академия „Д. А. Ц.“ - [населено място] с № 633 от 09.10.2025 г., в което е посочено, че той е записан в първи курс, специалност - Бизнес икономика, образователно-квалификационна степен бакалавър, дистанционна форма на обучение, поради което е прието, че „не се явява редовен студент по смисъла на Закона за Висшето образование и не изпълнява изискванията съгласно чл. 24В, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б., с оглед на което е постановил и отказ за предоставяне на право за продължително пребиваване.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което същата е процесуално допустима. Съдът приема, че жалбата е в срок, тъй като е депозирана в АССГ на 14.11.2025г. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – за началник отдел „Миграция“ при СДВР, с оглед разпоредбата на чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена Заповед № 513з-2396 от 24.03.2021г. на директора на СДВР и Заповед № 513з-5977 от 19.05.2025г. на директора на СДВР за възлагане функциите на държавен служител, в установената писмена форма с обективирани фактически и правни основания (чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 от АПК), обусловили издаването на акта, поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК, съответно – за отмяната му съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

При издаването на оспорения акт не е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и не е допуснато и нарушение на материалния закон. Съдът намира изводите на административния орган за правилни и законосъобразни.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗЧРБ, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 24р и 24с, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

В хода на производството е представено уверение с № 633 от 09.10.2025г. от Стопанска академия „Д. А. Ц.“ - С., в което е посочено, че Й. Й./О. О., [дата на раждане] е записан в първи курс, специалност - Бизнес икономика, образователно-квалификационна степен бакалавър, дистанционна форма на обучение.

На основание чл. 24в, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република Б.. Разрешението се издава за срок 18 месеца, когато се отнася за последната година от обучението. За да бъде издадено разрешението следва да са налице кумулативно и двете предпоставки. Липсата на една от тях за предоставяне на право на продължително пребиваване обуславя извод за постановяване на отказ по чл. 26, ал. 2 от ЗЧРБ. В процесният случай Й. Й. е представил уверение, че е студент в дистанционна форма на обучение, поради което правилно административният орган е приел, че

не е редовен студент по смисъла на Закона за Висшето образование и не отговаря на едно от задължителните изисквания на чл.24 В от ЗЧРБ.

Представеното удостоверение в о.с.з с изх. № 04043 от 16.02.2026г. издадено от Стопанска академия „Д. А. Ц.“ - С. в уверение на това, че Й. Й. е записан за обучение през летен семестър на учебната 2025/2026г., специалност „Бизнес икономика“ (на английски език) фак. № 252230, редовна форма на обучение за срок от 4 години не се кредитира от съда, тъй като от него не може да бъде установено по безспорен начин, че към датата на подавана на заявлението жалбоподателя е бил редовна форма на обучение. Представеното удостоверение е в уверение, че същият е записан редовна форма на обучение, през летен семестър на 2025/2026г., а не удостоверява в каква форма на обучение е бил учебна 2025/2026г. – зимен семестър, който е бил действащ към датата на подаване на заявлението. При комплексна оценка на доказателствата по делото, се установява, че към момента на издаване на оспорения административен акт, жалбоподателя е бил записан като студент дистанционна форма на обучение и съответно не е отговарял на условията да получи предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б..

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение. Искането за заплащането му е своевременно предявено, като размерът следва да се определи по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът съобрази, че се касае за спор без материален интерес и производство не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което юрисконсултско възнаграждение се определя в размер на 200 лева или 102.25 евро.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение – 79 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Й./О. О., [дата на раждане] гражданин на Република Т. с паспорт № U25737981, против Заповед с рег. № 513з-13413 от 12.11.2025г. издадена от главен инспектор С. С. - за началник на отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е отказано предоставяне на право за продължително пребиваване в Република Б., във връзка с установено обстоятелство, че не отговаря на условията за пребиваване по чл. 24В, ал. 1, т. 1 от чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република Б. – не е студен редовна форма на обучение.

ОСЪЖДА Й. Й./О. О., [дата на раждане] гражданин на Република Т. с паспорт № U25737981 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата в размер на 102.25 евро (сто и две евро и двадесет и пет цента) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.